

Löw Immánuel cigány népdalfordításai

FEUILLETON - LXVII. évfolyam, 34. szám, 2023. augusztus 25.

Most Löw fordításainak olyan csoportjára hívom föl a figyelmet, amelynek már pusztán léte is meglepetés. A fiatal Löw ugyanis a jelek szerint a *nem zsidó népköltészet* iránt is érdeklődött, s ő, a zsidó „hagyomány” hivatott magyarázója és továbbadója, saját jelene környező népköltészetét is figyelemmel kísérte. Hogy a szegedi nagytáj népi produkciója érdekelte, érthető - egyebek között azért is, mert e költészet legnagyobb leletmentője, Kálmány Lajos (1852-1919) Löwnek gimnáziumi osztálytársa és életre szóló barátja volt. Kölcsönösen respektálták egymást; a renitens paraszt pap és a „zsidó pap” jól megértették egymást - Löw „Mandi” több cikket is írt (1881, 1883) Kálmány kötetéről. A „népléleknek” a költészetten keresztül való megismerése jól fölismerhető a fiatal rabbi gyakorlatában. Az erdélyi cigányok „őseredeti” költészete 1881-ben mégis meglepetésként bukkan föl horizontján. S mindjárt le is fordított tizenkét dalt e költészetből, sőt fordításait mindjárt közre is adta.